

Здоров'я людини як визначальний фактор існування суспільства

Чи доводилось Вам замислювались хоч раз в житті про те, що людина - занадто безпечна істота, яка переконана, що нічого з нею не може трапитись? Ця пуста самовпевненість дає можливість нам думати, що всі страхиття життя просто пройдуть повз нас. Нам здається, що смерть, сирітство, навдачі, проблеми зі здоров'ям, а особливо онкозахворювання та ВІЛ/СНІД туманні, далекі, врешті-решт чийсь, але не наші. Тому ми рідко заглиблюємося в питання походження цих проблем, їх лікування, можливого уникнення та психічного навантаження, яке крокує поруч з ними.

Феномен людини полягає в тому, що вона часто вважає себе обізнаною в тих речах, які регулярно повторюються та є банальними. Насправді ж це ілюзія, самообман. Ми знаємо створену в уяві картинку, а глибинний зміст залишається поза нами.

Dninaukifsp2015

Здоров'я людини – найбільша цінність. Артур Шопенгауер писав: «Здоров'я настільки переважає всі блага життя, що воістину здоровий жебрак щасливіший від хворого короля». І справді від фізичного та духовного стану залежить багато: і наші потреби, і цінності, і можливості реалізувати себе та знайти своє місце на кораблі під назвою «Життя». Зовсім не дивно, що рівень економічного, духовного та культурного добробуту кожної держави прямо пропорційно залежить від здоров'я нації. Вона - генератор розвитку суспільства, постійного руху та змін на краще.

Здавалось би у ХХІ столітті, віці нових технологій та інновацій, можна з легкістю віднайти універсальні ліки від усіх хвороб, проте таке бажання залишається не більше ніж мрією.

В Україні за даними Державної служби статистики кількість зареєстрованих захворювань із року в рік тільки збільшується і станом на 2014 рік сягає понад 31 тисячу випадків. Україна посідає сумне п'яте місце за поширеністю ВІЛ/СНІДу у світі. Кожну хвилину у світі не менше 5 людей дізнаються про роковий діагноз раку.

Люди, що потрапляють у страшний полон хвороб, у деякій мірі усвідомлюють крах свого життя та опиняються у вирі безвиході й туманного майбутнього. У такому стані вони конче потребують турботливої руки допомоги, яка б дала їм надію на вихід і щасливе майбутнє.

Зазвичай такою «таблеткою порятунку» виступає найближче оточення: батьки, рідні, друзі. Проте вкрай не поодинокі випадки, коли міцна опора й сильне плече просто відсутні. На самоті індивід починає відчувати свою безпорадність, безвихідь та неминучість, що може призвести до депресії, ба й навіть більше – безповоротної точки. Як наслідок, суспільство втрачає свої невід’ємні компоненти у великому механізмі.

Баланс здорового існування суспільства може бути відновлений не лише працівниками медичної сфери, а перш за все так званими «агентами швидкої допомоги» або ж просто соціальними робітниками. Саме їм належить уміння скоординувати зусилля всіх фахівців: лікарів, психологів, реабілітологів, терапевтів та повернути людину до нормального існування.

Дуже часто проблема в здоров’ї людині пов’язана не з фізіологічними відхиленнями, а з психологічним світом, душевними травмами. Соціальний працівник вмис знайти правильний підхід, установити контакт та протягнути руку допомоги там, де здавалось можна було б розвести руками. Адже за здоровою нацією – майбутнє держави!